

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Budó albira l'acord amb ERC, però Illa exigeix el seu torn

■ La consellera està segura de resoldre els desacords ■ El PSC vol un "pas al costat" i provar la "majoria d'esquerres"

Meritxell Budó, consellera de Presidència, "totalment convençuda" sobre l'acord ■ ACN

Redacció
BARCELONA

Quan falten 38 dies per a la data límit del 26 de maig, en què o hi ha investidura o hi ha repetició electoral, l'actual consellera de Presidència i dirigent de Junts, Meritxell Budó, es va mostrar "totalment convençuda que hi haurà un acord" per investir el republicà Pere Aragonès i que serà una entesa per a tota la legislatura. "Si ha de trigar uns dies més, doncs que trigui uns dies més, però que quan estigui fet sigui sòlid", va dir Budó en una entrevista a RAC1. Després d'observar com l'independentisme està enrocant en el desacord més de dos mesos després de les eleccions, el candidat del PSC, Salvador Illa, va exigir a Aragonès que faci "un pas al costat" i va exigir el seu torn d'acudir al Parlament i forjar una "majoria d'esquerres" que és del tot inviable sense ERC. "Després de dos mesos de les eleccions, és hora que, si no són capaços de formar un govern, deixin pas als qui tenim les idees clares i la voluntat de constituir un executiu d'esquerres que treballi en els problemes dels ciutadans", va dir Illa a Mollet

La xifra

38

dies falten per a la data límit del 26 de maig, en què hi ha d'haver una investidura o bé una repetició electoral

del Vallès.

Si bé algunes veus de Junts no descarten passar a l'oposició, Budó aposta per "acabar de tancar punts de desacord i discrepància que no estan resolts" i forjar una entesa que vagi més enllà de votar a favor de la investidura. "El més important és que quan hi hagi un govern hi hagi totes les garanties que serà un govern sòlid i que tindrà una estabilitat durant tota la legislatura per afrontar els reptes del país", va reblar.

Arrenglerada amb Illa i la seva denúncia de viure "el dia de la marmota", la coordinadora de Podem Catalunya, Conchi Abellán, va acusar ERC i Junts d'"enrocar-se en el repartiment de cadires" i barallar-se per "l'hegemonia" dins l'independentisme. Per Abellán, el Consell per la República vol "fer el pont" a la Generalitat. ■

Canadell es fa militant de Junts

"M'acabo de fer militant de Junts per Catalunya". A dos quarts d'onze del matí i amb un fil argumental a Twitter, Joan Canadell, diputat de Junts al Parlament, va voler compartir la seva afiliació al partit amb el qual el passat 14 de febrer va concórrer a les eleccions com a número dos de Laura Borràs però com a independent. "Aquestes setmanes he vist com Junts ha prioritzat el país davant del partit, m'ha fet sentir còmode per fer el pas i ajudar a consolidar aquest espai polí-

tic. M'agradaria q la meva decisió animés més gent a fer-ho", va raonar Canadell.

L'expresident de la Cambra es compromet amb Junts com a afiliat en "la lluita per la república catalana" perquè creu que el partit de Carles Puigdemont és "l'opció més vàlida per assolir l'objectiu, i la que millor manté l'esperit de l'1 d'octubre". Canadell vol fer república a partir d'una "societat del coneixement, empoderada, territorialment activa, amb ocupació de qualitat i impostos justos". ■

Universitat de Girona

EXPO JOVE

Del 20.04 al 30.04

#UdGExperience #ExpoJove2021 #UdGKm0

Demana cita prèvia i t'atendrem personalment!

Dl a Dv
10h a 19h

Ds a Dg
11h a 14h

www.firesvirtuals.cat/expojove

@univgirona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els membres de la junta nacional d'Òmnium, ahir, al recinte modernista de l'hospital de Sant Pau, on es va llegir la declaració ■ JOSEP LOSADA

Òmnium insta ERC i Junts a sortir de “l'atzucac” polític

Valida la via àmplia sense renunciar a la unilateral per recuperar una estratègia comuna ■ Avisa de les emergències social, econòmica, cultural i lingüística si es vol assolir la República Catalana

Xavier Miró
BARCELONA

Òmnium Cultural reclama a ERC i Junts un acord per sortir de “l'atzucac institucional”. Sense referir-se al pacte de govern i dirigint-se genèricament a l'independentisme i al sobiranisme, l'entitat va fer pública ahir una declaració en què fa seves les estratègies d'ambdues forces amb l'objectiu de recuperar un front comú de partits i societat civil. Perquè, adverteix l'entitat, l'autodeterminació no serà possible sense abordar amb urgència les emergències social, climàtica, productiva, cultural i lingüística tot reconeixent les limitacions d'acció i recursos de l'autogovern català. De fet, l'entitat demana no pensar “només en

els pròxims quatre anys sinó en el país de les futures generacions”.

Òmnium deixa clar que no els correspon “marcar els temps del Parlament ni de l'inici de la nova legislatura però, mentre seguim en l'atzucac institucional, l'Estat segueix amb la via de la repressió”, adverteix el text llegit ahir pels vicepresidents de l'entitat, Marcel Mauri i Clàudia Pujol, acompanyats de tots els membres de la junta nacional. Mauri deixa clar que l'atzucac no és causat només per la manca de govern, sinó per la situació de repressió política, i que no volen afegir més pressió als partits de la que ja han d'afrontar davant les urgències del país: “Estem convençuts que, en la situació d'alta complexitat, amb un Parla-

Les frases

“En una situació d'alta complexitat i amb un Parlament fragmentat, poder negociar un acord de govern no és senzill”

“L'atzucac institucional no respon només a la formació de govern sinó a la situació de repressió”

“No volem afegir-hi més pressió, més enllà de la que els partits ja tenen pels reptes del país”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

El 2% per a cultura i “centre de referència” audiovisual

Entre les urgències, Òmnium situa la cultura –“un sector desatès per les institucions públiques i durament colpejat per la crisi”– i la llengua, “amb un retrocés sever pel que fa a l'ús social”. L'entitat demana destinar el 2% del pressupost de la Generalitat a cultura, impulsar la reciprocitat de les televisions públiques del Principat, les Illes i el

País Valencià i enfortir l'espai comunicatiu nacional. “Només una tercera part de la població utilitza de forma habitual el català”, alerta la declaració, que demana promoure la llengua entre els joves i els nascuts fora del país. També fer de Catalunya “un centre de referència” en continguts i nous formats cultural i audiovisual per mitjà del

“finançament adequat” de TV3. Demana “institucions valentes” per enfortir i actualitzar el model d'escola catalana i adverteix que la recent sentència del TSJC sobre el percentatge de castellà “posa en risc el model”. També insta a impulsar l'amnistia i garantir drets com ara el de manifestació davant l'actual involució democràtica.

ment molt fragmentat, poder negociar un acord de govern no és senzill i, a més, amb un element que fa que tot sigui singular i preocupant: la repressió. Estem convençuts que des dels partits faran la feina que els pertoca i afrontaran els reptes.”

Òmnium reconeix el paper de tots els actors –institucions, entitats, presos polítics, la “tasca incansable que fa l'exili”– inclòs “l'esforç d'internacionalització ingent que fa el Consell per la República”. Ho reconeix amb l'objectiu d'aconseguir allò que ha estat impossible després del fracàs de la declaració d'independència del 2017: una estratègia unitària.

Recuperar la iniciativa

Òmnium veu imprescindible recuperar la iniciativa política i institucional, i per aconseguir aquest “front comú” fa compatibles les dues vies enfrontades fins ara: la d'ERC, de governar per ampliar la majoria social de l'independentisme, i la de Junts, de xoc institucional. Així, el document afirma: “Ens cal traçar un camí clar, ampli i compartit que ens conduïxi cap a la consecució de la República Catalana. Però, davant d'un estat que no escolta raons, no es pot renunciar a cap via, des de la no-violència. I, si cal, desbordar democràticament l'Estat.”

Però això només serà possible, “només té sentit, si no deixem ningú enre”, adverteix Òmnium. Per això demana valentia institucional per “erradicar la pobresa i la precarietat” i fomentar un model productiu que afronti les emergències que suposen el canvi climàtic, la desindustrialització i el despoïment rural del país.

Òmnium també recorda que “un milió de catalans no té dret a vot” i que cal garantir la seva ciutadania, així com reduir la vulnerabilitat dels més pobres per combatre “els discursos d'odi i el ressorgiment polític de l'extrema dreta”. Demana lluitar contra l'atur juvenil quan “estem superant màxims històrics de joves sense feina, i el fracàs escolar està 7 punts per sobre de la mitjana europea”, i proposa també polítiques de suport al teixit comunitari dels barris més pobres. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pere Aragonès avisa JxCat que “s’acaba el temps”

■ El candidat té pressa per aprovar un nou pressupost i tornar a engegar la taula de diàleg ■ ERC celebra l’aniversari de la República en un acte a Montjuïc sota les columnes de Puig i Cadafalch

Redacció
BARCELONA

El candidat d'ERC a la presidència de la Generalitat, Pere Aragonès, va reclamar ahir a JxCat que deixi de fer “passes tímides i petites” i faci “el pas definitiu” per formar govern a Catalunya. “Se’ns acaba el temps”, va advertir Aragonès, cansat que les negociacions encara no hagin portat a un acord.

El candidat a president va fer aquestes declaracions en un acte d'ERC a Barcelona per commemorar el 90è aniversari de la proclamació de la República Catalana en una federació ibèrica per l'expressi-

dent de la Generalitat Francesc Macià.

“ERC ha posat damunt la taula un projecte de futur, amb propostes de govern, amb mecanismes per fer un govern més àgil, més ambiciós, més al servei de la ciutadania, i cal començar a treballar ja. La urgència del país ens ho demana”, va assegurar el candidat republicà.

Com ja va fer dissabte de la setmana passada, Aragonès va tornar a urgir la formació de Puigdemont a arribar a un acord perquè, segons va dir, “hi ha molta feina a fer i l’hem de fer ja; no podem continuar xutant la pilota cap endavant”.

Pere Aragonès, alçant el puny ahir a Montjuïc, en l'acte de commemoració de la proclamació de la República que ERC va celebrar sota les columnes de Puig i Cadafalch ■ JOSEP LOSADA

Per Aragonès, la formació d'un nou govern també ha de permetre poder disposar d'uns pressupostos del 2021 i per engegar, “amb tota la força i amb tota la determinació”, la taula de diàleg amb l'Estat per “fer inevitable el referèndum d'autodeterminació i l'ammistia”.

Vídeo de Junqueras

A l'acte hi va intervenir també Oriol Junqueras, en un vídeo des de la presó de Lledoners, en el qual va afirmar que des d'una “Catalunya independent” es podrà contribuir “a una societat més justa i més lliure”.

En l'homenatge, celebrat a la plaça Puig i Cadafalch de Montjuïc, sota les columnes que simbolitzen la senyera, també hi va intervenir Ernest Maragall i Ester Capella. Maragall va parlar d'ERC com “l'opció transformadora per a la ciutat de Barcelona” i va recordar que, tot i liderar l'oposició, la seva força va ser la més votada en les últimes eleccions municipals. ■

INCERTA VIA

Instal·lació cocreada per:

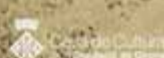
Pep Aymerich / Jordi Esteban / Jordi Isern
Jordi Martoranno / Maria Mercader
Oriol Texidor / Torrent Pagès

del 18/03 al 22/05
de 2021

Ho organitza:

incertavia.art

Hi col·labora:

Casa de Cultura de Girona

De dimarts a divendres d'11 a 20 h
Dissabtes d'11 a 18 h (festius tancat)
d'11 Dijous 1 d'abril d'11 a 14 h

www.casadecultura.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La flama que ve del Quebec

EL CANADÀ • La sentència que avala definitivament la llei d'autodeterminació del Quebec evidencia el greuge amb Catalunya i podria ajudar, junt amb el segon referèndum escocès, a reobrir el front internacional **SUPREM** • Juristes consultats consideren que la norma important continua sent la sentència del Suprem del Canadà, que en cap cas va negar l'eina del referèndum

O. Palau / E. Ansola
BARCELONA

Vint anys després d'aprovar-se per la via d'urgència, i després d'anar cremant etapes per tribunals menors, la llei sobre l'exercici dels drets fonamentals i les prerrogatives del poble quebequès i l'estat del Quebec –simplificada com a llei 99– rebia el 9 d'abril passat la ratificació definitiva del Tribunal d'Apel·lació de la província canadenca. Batejada també per molts com la llei d'autodeterminació del Quebec, l'aval jurídic convida a obrir la porta a un nou front internacional de les nacions sense estat que volen decidir el seu futur polític, en un moment, a més, en què Escòcia és a poques setmanes d'unes eleccions en què el principal favorit per guanyar-les, l'SNP, hi concorre amb la promesa de celebrar un segon referèndum d'independència a curt termini, al qual el president britànic, Boris Johnson, s'ha mostrat refractari.

Amb totes les reserves que vulguin en la comparació, el que ha passat al Quebec és com si el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) hagués ratificat la totalitat de la llei de consultes del 2014 o fins i tot la llei del referèndum del 6 de setembre del 2017, que el TC va anul·lar al cap de poques hores i per la tramitació de la qual, entre d'altres, Carme Forcadell compleix avui una pena d'onze anys i mig de presó. “És cert que el govern podria reforçar el front internacional parlant d'aquesta decisió del Quebec”, assenyala el professor de ciència política de la UOC, Marc Sanjaume. “Podria molt bé assenyalar el greuge que Catalunya ha provat molts cops de fer una cosa similar, i ha acabat com ha acabat”, sosté. A una conclusió similar ja arribava aquesta setmana la secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta: “Podria ser una qüestió que obrís portes, hi estarem amants perquè està havent-hi moviments en l'àmbit internacional –hi incloïa també Escòcia–, i Catalunya podria beneficiar-se'n”, anuncia. De moment, des del govern català han evitat entrar a fer cap anàlisi.

La principal novetat dels sis articles que dona per bons la sentència, que en ratifica una del 2018 del Tribunal Superior del Quebec, és que avala la constitucionalitat del que la llei qualifica com a “dret inalienable a escollir lliurement” el règim polític i l'estatus jurídic del poble quebequès, a més de la “regla del 50%+1”: en un hipotètic nou referèndum,

Acte central de la Diada del 2018 amb milers d'estelades i una bandera quebequesa ■ ORIOL DURAN

Des del 2013, veus del PSC van defensar que la llei de la claredat canadenca es podia traslladar a l'Estat com a pla B, que inclouria, doncs, una votació sobre la independència, si fracassava a Catalunya el seu pla A d'impulsar la reforma de la Constitució de caràcter federal. La referència, amb l'oposició frontal del PSOE, fins i tot va figurar a l'esborrany de ponència política que el PSC va posar a debat el 2016, però al final va decaure fins i tot abans de la votació.

amb una majoria simple dels vots n'hi hauria prou per declarar la independència. L'aclariment no és menor en el context del Canadà, ja que els recurrents –amb l'excap de l'unionista Partit per la Igualtat, Keith Henderson, al capdavant– consideraven que això contravenia tant la carta magna com la llei de la claredat aprovada pel Parlament canadenca, que recull la necessitat d'una “majoria clara” per endegar un procés de secessió pactat, sense detallar, però, cap xifra.

Més enllà d'aquesta primera anàlisi, però, Sanjaume convida a gratar en els matisos de la sentència, que no és tan taxativa. “D'entrada, és sospitós perquè tothom ha celebrat la decisió, també Henderson i el govern federal, així que hi ha clarobscur”, alerta l'expert, que constata que el jutge, en el fons, el que ha volgut és “fer content tothom”. I és que el text fa “molts equilibris”, segons ell, per evitar definir el Quebec com a poble, i fins i tot indica que l'al·lu-

sió a “l'estat del Quebec” és una expressió “pomposa” que genera confusió i que en realitat no té efectes jurídics. El jutge, així, no diu que la norma contravengui la Constitució, però també remata que, si s'acaba fent servir mai, la llei no es podrà aplicar sense una reforma constitucional. Per això mateix Sanjaume creu que la sentència no es pot interpretar com un aval jurídic al dret a l'autodeterminació, que va ser expressament vetat per la Cort Suprema del Canadà el 1998, tot i que la llei 99 hi al·ludeix implícitament en tot moment, sense esmentar-lo. “Comparat amb la llei de consultes catalana, jurídicament aporta una flexibilitat interessant”, opina, així sí, el politòleg.

Sigui com sigui, Sanjaume no creu que la sentència revifí el clam per un referèndum al Quebec, que des d'aleshores no ha tornat a tenir una majoria independentista. Així les coses, i amb tot “jurídicament molt ben posat, perquè fa l'efecte

que no està prohibit ser independent”, remarca l'expert, tampoc s'espera que ni Henderson ni el govern d'Ottawa recorrin contra la sentència al Suprem canadenc, ja que això podria obrir la caps dels trons i discutir jurídicament la mateixa llei de la claredat, la qual cosa voldria dir agitar unes aigües que ara semblen tranquil·les. Per tant, discutir la sentència no interessa a ningú. El full de ruta legal que portaria a la independència, doncs, està delimitat, però de moment el Quebec no té cap intenció de fer-lo servir.

Tot i l'actualitat de la sentència del Tribunal d'Apel·lació, Josep Costa, jurista i exmembre de la mesa del Parlament, indica que el que continua sent realment important és la sentència del Tribunal Suprem del Canadà, una norma que va donar lloc posteriorment a la llei de la claredat impulsada pel govern federal canadenc i la llei 99 que va aprovar el Parlament quebequès. Cada part es va apropiat dels elements de la

La sentència sobre la llei 99 del Quebec avalaria el dret d'un poble a escollir lliurement el seu futur

sentència del Suprem que considerava que s'adaptaven millor als seus postulats polítics. A grans trets, la llei de la claredat recollia la necessitat que la pregunta d'un hipotètic referèndum havia de ser clara i la resposta, atribuïble a una majoria àmplia. La llei 99 s'agafava a la validesa del dret d'autodeterminació, que, segon l'estat quebequès, havia validat la sentència del Suprem, si bé, d'altra banda, aquest tribunal resolvia que el Quebec no podia declarar la independència de manera unilateral malgrat que el resultat d'un referèndum fos favorable al sí. D'aquesta manera, el Tribunal Suprem del Canadà convidada les dues parts a negociar un procés de separació si guanyava l'opció de la independència, però en cap cas negava el dret de consultar la ciutadania, contràriament al que succeeix a l'Estat espanyol. Per aquest motiu, Costa considera que la llei de la claredat té poca aplicació o serveix poc de referent per a Catalunya. Pel que fa a la sentència que ara avala la llei 99, la de l'opció independentista, la importància radica en el fet que avala precisament allò que ja s'intuïa que recollia el Suprem, el dret inalienable a escollir lliurement”. ■